

فەرمان بە ئەبوبەکر بکەن پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات

له ئین عومەرەو -رەزای خویان لیبیت- دەلیت: کاتیک نه خۆشیه که ی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- توندتر بوو، پرساری لیکرا سه بارهت به پېشنوئەری کردن، ئەویش فەرمووی: «فەرمان به ئەبوبەکر بکەن پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات»، عائیشه -رەزای خوی لیبیت- ووتی: ئەبوبەکر پیاوێکی دلنەرمه، ئەگەر قورئان بخوینت دەگری، بەلام -صلی الله علیه وسلم- هەر فەرمووی: «فەرمانی پیکەن با پېشنوئەری بکات». وله گیرانهوه به کدا عائیشه -رەزای خوی لیبیت- دەلیت: ووتم: ئەگەر ئەبوبەکر له شوپنی تۆ بوهستت خەلکی گوپیان لیبیت به هۆی گریانهوه.

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

کاتیک پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- نازاری لاشی زیاتر بوو نهیتوانی پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات، بۆیه فەرمانیکرد به وهی ئەبوبەکر -رەزای خوی لیبیت- پېشنوئەری بکات، و ئەبوبەکر له کاتی خویندنی قورئاندا زۆرجار ده گریا، بۆیه عائیشه -رەزای خوی لیبیت- ویستی له م روانگه یه وه بیانووی بۆ بهینتیه وه بۆ ئەوهی پېشنوئەری نه کات مه بهستی ئەوه نه بوو که له پېشنوئەری نایت گریان هه بیته له کاتی خویندنی قورئاندا به لکو ترسا له وهی خەلکی به هۆی ئەم گریانهی باوکیه وه تووشی ره شیبینی وی هیوایی بین، بۆیه -رەزای خوی لیبیت- شتیکی ده رخست که پیچه وانیه ئەوه یه که له ناخیدا پئی خۆشه، وله گیرانه وهی (مسلم) دا ده لیته: (والله، هیچ شتیکی ناره حتم ناکات جگه له وه نه بیته که خەلکی تووشی ره شیبینی وی هیوایی بین، چونکه یه که م کهس ده بیته که له شوپنی پیغمبەر -صلی الله علیه وسلم- ده وهستت)، ده لیته: دوو یان سی جار هه ولما قه ناعه تی پیکه م، به لام هەر فەرمووی: (لیصل بالناس أبو بکر فانکن صواحب یوسف) [رواه مسلم] واته: (با ئەبوبەکر پېشنوئەری بۆ خەلکی بکات، ئیوه وه کو ئەو ئافره تانه که له ده ورپیشتی یوسف بوون)، مه بهستی (له ئافره تانی ده ورپیشتی یوسف) ئەوه یه که ئەوان وه کو ئەو ئافره تانه له ده رخستنی شتیکی که پیچه وانیه ئەوه یه که له ناخیاندا یه، ئەگەر چیش ده سته واژری (ئیه) به کارهینراوه به لام لیره دا ته نها مه بهستی عائیشه یه، ومه بهستی له (ئافره تانی ده ورپیشتی یوسف) زوله یخایه خیزانی عه زیزی میسر له و کاته دا [ئمه رای ئین حه جره -ره حمه تی خوی لیبیت-]. ولیکچوونه که له وه دایه که زوله یخا بانگی هه ندیک ئافره تی کرد بۆئه وهی وا نیشان بدات ریزبان لیده گریته به میوانداری به لام له راستیدا مه بهستی ئەوه بوو سه یری جوانی یوسف بکەن -علیه السلام- و بۆئه وهی ئەمه بیته هۆی بیانوو بۆ کرده وه کانی زوله یخا، عائیشه پروونی کرده وه که مه بهستی له دوورخستنه وهی باوکی له پېشنوئەری کردن ئەوه یه که نوێر خویننه کان گوپیان له قورئان خویندنه که ی نایته به هۆی گریانه وه، ومه بهستی زیاتریشی هه بوو ئەویش ئەوه یه که خەلکی به هۆی ئەوه وه تووشی ره شیبینی وی هیوایی نه بن، هه ره وه کو چۆن له هه ندیک گیرانه وه دا هاتوو که ده لیته: (هیچ شتیکی وای لیم نه کرد که هه ول بده م قه ناعه تی پیکه م جگه له وه نه بیته وا هه ستم کرد له دلما که خەلکی هه رگیز حه ز له که سیکی نه کەن که له شوپنی ئەو بوهستت -بۆ [پېشنوئەری کردن-] [رواه البخاری].

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

